

ἡ Ζωή

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘ. 70

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΗΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΗΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

10, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

ΦΟΒΕΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ.

Ἀναγράφομεν ἐκ τῆς ἀξιολ. συναδέλφου «Ὀμονοίας» τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ ἑξῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐπισημασθέν, ὡς ὄν ἀναγνώσεως καὶ παρ' ἡμῶν, ἐν οἷς πλείστοι πιθηκίζοντες τοὺς μεγάλους παραδίδονται με δεμένα μμάτια εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τοὺς νεωτερισμούς, τότε δὲ «τ' ἀνοίγουσιν» ὅταν ὁ κλονισμὸς τῶν οικονομικῶν τῶν τοῦ τα τυφλώσῃ ὑλοτελῶς:—

«Πλέον ἢ ἅπαξ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἀρωμεν κραυγὴν κατὰ φοβεράς μᾶστιγος, ἥτις ἀληθῶς κατατρύχει τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν καὶ ἥτις ἄλλοῦ που δὲν ἄγει: ἢ εἰς ὑλικὸν ὄλεθρον καὶ ἠθικὴν ἀκόμη καταπτώσιν. Ἡ μᾶστιξ αὕτη εἶναι ἡ ἐπάρατος πολυτέλεια, ἡ ἀνωτέρα καὶ τῶν πόρων καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐξέων ἡμῶν καὶ ἡ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν καθόλου βίον τῶν Ἀνατολιτῶν. Αὕτη ἀληθῶς εἶναι ἡ κωλύουσα τὴν ἡμετέραν πρόοδον, ἡ θέτουσα ἡμᾶς ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τῶν ἄλλων, παρὰ τὴν ἔμφυτον ἡμῖν ἰκανότητα καὶ νοημοσύνην. Ἡ παράλογος πεισμονὴ τοῦ πράττειν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις ἡμῶν κατέστρεψε καὶ καταστρέφει πλείστους ὄσους ἐμπορικῶς οἴκους, γηράσκει πρὸ τῆς ὥρας τοὺς οἰκογενεῖας, καὶ τοὺς μὴ τοιοῦτους παροτρύνει νὰ ἀποφεύγῃσι δεσμούς δυνάμενους νὰ τοῖς ἐπιβάλλῃσι βάρη δυσβάστακτα.

Ἐν Ἀνατολῇ ἡ μίμησις μεταπίπτει εἰς μῦθον πιθηκισμὸν. Οἱ μικροὶ ἐλαυνόμεθα ὑπὸ ἀκκασχέτου πόθου νὰ μιμηθῶμεν τοὺς μεγάλους καὶ νὰ καταστῶμεν ἴσοι πρὸς αὐτούς. Ἐν δὲ τῇ ἀκαμάτῳ ταύτῃ προσπάθειᾳ, ἥτις λαμβάνει τὰς διαστάσεις ἀπηλπισμένης πάλης, ἀπολλύμεθα κυριολεκτικῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλούστατον. Ὅταν οἱ τῆς κατωτάτης τάξεως ζῶμεν ὅπως οἱ τῆς μεσαίας, καὶ οἱ τῆς μεσαίας ὅπως οἱ τῆς ἀνωτέρας, ἔταν περιβαλλόμεθα ἱμάτια ἐκ μετάξης καὶ ἐκ βελούδου ὅπως ὁ πολυτάλαντος τραπεζίτης καὶ ὁ μέγας κτηματίας, εἴτε αἰσθαλίαι εἰσὶν αἱ ἐμπορικαὶ περιστάσεις εἴτε ἀπκίσεις, δὲν πρέπει νὰ ἀπορῶμεν ἔπειτα καὶ νὰ αἰτιώμεθα θεοὺς καὶ δαίμονας ἐπιζητηθῆμεν οικονομικῶς καὶ ἐπὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν μένουσιν ἄγαμαι, διότι τίς νέος ἀποφασίζει εὐχερῶς νὰ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις, περὶ ὧν καὶ λόγον μόνον ἀκούων καταλαμβάνεται ὑπὸ δέους; Τὸ κακὸν ἐξαπλοῦται καὶ κατέλαβε τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰ ἐργοστάσια τῆς Εὐρώπης ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Ἀνατολήν, τὰ δὲ εἶδη τῶν νεωτερισμῶν ἀποτελοῦσι σπουδαῖον κλάδον τῆς ἡμετέρας εἰσαγωγῆς, ὅ,τι δὲ δὲν βλέπει τις ἐν ταῖς κυριωτέραις τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεσι, τοῦτο βλέπει ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Ἀνατολῆς. Ὅπως βάνομεν, κάκιστα βα-

νομεν. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ ὠραῖον ἐγκεῖται ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ τῇ λιτότητι καὶ οὐχὶ ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ τοῖς μίλτοις τῶν πλουσίων κοσμημάτων, καὶ οἱ νεανιοὶ καὶ οἱ παλαιῶν περικαλλέστεραι καὶ σεμνότεραι ἐν ἀπλῇ περιβολῇ ἢ ἐν ἀρλικινικοῖς πούφ καὶ τουρνούραις καὶ πλισσέδες. Ἄς ἀνασταλῇ πλέον ἡ κατάντης αὕτη πορεία, ὁ γελοῖος αὐτὸς ἀνταγωνισμὸς, ὁστις δὲν εἶνε ἡ ρεῦμα σπατάλης, ἀκηδίας καὶ μωροῦ κοσμοπολιτισμοῦ. Δ.»

«Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» δυστυχῶς εἶναι αἱ φωναὶ μας, ἀλλὰ τὰ ἐπακλόουθα θὰ τὰ ἴδωμεν καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀρέσωσι. Καὶ ὑπομονὴ διὰ τινὰς πλουσίους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ πρῶν τοῦλάχιστον ἔχουν κάπως ἐξηραλισμένας τὰς ἀπολαβὰς καὶ εἰσοδήματα τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὄσους παρατηρεῖται ὅτι ἡ μεσαία τάξις ἔχει περισσοτέραν κλίσιν καὶ διαθέσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸν πλοῦτόν τῆς καὶ πάθον πρὸς ἀπομίμησιν τῶν ἄλλων τῶν πλουσίων, ἡ δὲ κατωτέρα διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὅτι κατὰ πολὺ ὑστερεῖ τῆς μεσαίας προσπαθεῖ νὰ τὴν μιμηθῇ, οὕτω δὲ τυφλὸς «τυφλὸν τυφλὸν ἄδηγει, ἀμφοτέροι δ' εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται.»

Ἄλλοτε ἐγένετο λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Γερμανία (ἢ ἡ Γαλλία, δὲν ἐνθυμούμεθα καλῶς) ἤθελε νὰ νομοθετήσῃ ὥστε ἐκάστου τόπου ἄνδρες καὶ

γυναίκες να φορώσι φορέματα παραγωγής τοῦ ἰδίου τόπου των καὶ ὄχι ξένου. Ἄ! πόσον καλὸν θὰ ἦτο τοῦτο! ὅποιος θησαυρὸς θὰ ἔμενεν εἰς τὸν τόπον καὶ δ-ποία ὠθησις θὰ ἐδίδοτο εἰς τὰ βιομηχανικά ἔργα! ἐνῶ τώρα τὸ περιλημμένον ἀλλοτε ἐργαστήρι καὶ ἡ ἀγαπητὴ βουφα ἀπὸ πολλοῦ ἐσιγησαν.

Τὸ μέγα δὲ δυστύχημα δι' ἡμᾶς εἶνε ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Κύπρου βαθμηδὸν καταστρέφονται, ἡ παραγωγὴ βικτόρων ἐγχωριῶν ἔργων ἐλαττοῦται, καὶ τὰ χρήματά μας ἐξέρχεται καὶ ἐξοδεύεται διὰ πράγματα μὴ ἀναγκαῖα καὶ ὅπως ἐπουσιώδη, ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις ἀγεί βεβχίως εἰς ὄλεθρον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα οἱ Ρῶσοι προχωροῦν πρὸς τὸ Ἀφγανιστάν, κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σαράκ. Ἐξ ὧν δὲ καὶ ὁ πρῶτος πουργὸς Σαλισβουρὺ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ὅτι αὐτὸ Ζουλφικάρ πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὰ Ἀφγανικά πύργα, διότι τὸ ὑπεστέθη ἡ Ἀγγλία καὶ οὐκ πρέπει νὰ ἀπετηθῇ ἡ ἑξουσία της, ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου οἱ Ρῶσοι ἔχουν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Ζουλφικάρ, φαίνεται ὅτι τὰ Ρωσο-ἀγγλικά εἶνε εἰς κακὴν θέσιν. Αὐτὸς δ' οὗτος ὁ πρῶτος πουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι «δὲν ἔχει ἀπόλυτον πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῶν διαπραγματεῦσεων εἰρηνικὴ λύσις». Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἀνίσχυρον ὄν, καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου του ἀκολουθοῦν, δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ προβῇ εἰς ἀποτελεσματικὴν τινὰ πρᾶξιν, πρὶν ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν ὥστε τὰ ἀφγανικά θὰ παίζονται μέχρις Ὀκτωβρίου. Ἐν τούτοις αἱ εἰδήσεις αὗται κατετάραξαν τοὺς ἐνταῦθα ἐν Τρωάδαι στρατιωτικοὺς κύκλους. — Κατὰ τὴν λεγράφημα ἐπίσης ἔρχεται καὶ ἄλλο τάγμα στρατοῦ κατ' αὐτὰς, τοῦ ὁποῦτος τὰς ἀναγκαῖας σκηναὶς διατάχθησαν τὰ ἐν Τρωάδαι ἐπιμελητήρια νὰ ἐτοιμάσῃσι, καὶ 500 ἀσθενεῖς. — Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ μῆνα ὄκτωβριον νέαν ἐκστρατείαν εἰς Σουδάν, ὅπως κατατροπώσῃ τὸν Μαγδὴν.

— Ἡ χολέρα ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπιτείνεται. Τῇ 30 Ἰουνίου ἐγένοντο ἐν Μαδρίτῃ 1224 χολερικά κρούσματα ὧν τὰ 622

θανατηφόρα. Οἱ ἐμβολιασμοὶ ἐξακολουθοῦσι μετ' ἐπιτυχίας. Τέλος πάντων οἱ ἰατροὶ προσπαθοῦσιν ἂν μὴ ἄλλο τούλαχιστον νὰ γλυτώσωσιν ἀπὸ τὸν θάνατον ὅσους οἱ ἰδιοὶ καὶ οἱ προκατόχοι των ἔσται λαν ἄνευ δικατηρίου εἰς τὸν ἄδην χάριν δοκιμῶν, ἀλλ' εἶνε δύσκολον νομίζω νὰ φθάσωσι τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον.

— Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» Ἀθηνῶν ἀπεφασίσθη ἵνα οἱ περατώσαντες τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν δοκιμοὶ τοῦ ναυτικοῦ περιπλεύσωσι διὰ τοῦ ἀτμοδρόμωνος «Ἐλλάδος» ἢ τοῦ πάρωνος «Ἀρεως» τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μεσογείου». Ἴσως ἐπισκεφθῶσι καὶ τὴν Κύπρον.

— Κατέπλευσεν εἰς Ζάκυνθον καὶ ἐκεῖθεν μεταβήσεται εἰς Πειραιᾶ μεγάλη μοῖρα ἀγγλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Χέη. — Κοι ἰταλικὸς δὲ στόλος ἐκ 12 σκαφῶν περιπλεῖ τὴν Μεσόγειον.

— Εἰς ἐν τῶν καταστημάτων τοῦ Βερολίνου, ὁ καφές, ὁ ζῦθος καὶ τὰ λοιπὰ καταναλισκόμενα ἐκεῖ εἶδη, στέλλονται εἰς τὸν πελάτην διὰ τινος ηλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου. Ἐπὶ τοῦ μικροσκοπικοῦ τούτου σιδηροδρόμου τίθεται ὁ δίακος μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου εἴδους, καὶ τὸν μεταφέρει ἀμέσως εἰς τὴν τράπεζαν πηλοσίου τῆς ὁποίας καθηται ὁ πελάτης, ὥστε περιττοὶ πλέον καὶ οἱ πολλοὶ ὑπηρεταῖ τῶν καφενείων.

— Κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτελείτο ἡ ἐορτὴ τοῦ Σουλτάνου ἐν Κρήτῃ συνέβη τὸ ἐξῆς ἐν μέρει μὲν γελοῖον, ἀλλ' ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἀφορμὴ σπουδαίων πραγμάτων :

Ἡ ὥρα τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου εἶχεν ὀρισθῆ, ὁ δὲ διοικητὴς προσεκάλεσε πολλοὺς ἐκ τῶν τῆς καλῆς τάξεως πολιτῶν ὅπως παραστῶσιν, ὁ δὲ Ἀχμετ Τουρσοιζάκης σέχας ἤρξατο δεόμενος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν ἀναφωνούντων συνεχῶς τὸ «Ἀμήν». Ἄλλ' ὅποια ἦτο ἡ δεήσις του; Ἴδοῦ ἐπὶ λέξει τί ἐδέετο: Εὐχόμεθα, τὰ μοναστήρια ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι δὲν θέλουσι τὸν βασιλέα ἡμῶν, νὰ μεταβληθῶσιν εἰς τουρκικὰ τεμένη· ἀμήν! ἔλεγον καὶ οἱ χριστιανοί. Εὐχόμεθα ἵνα αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες των γείνωσι δούλοι τοῦ Σουλτάνου· ἀμήν! ἐφώναζον καὶ οἱ χριστιανοί. Εὐχόμεθα ἵνα, ὅπου ὑπάρχει χριστιανὸς περιπέτη ταχιστα εἰς χεῖρας τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἴδωμεν τὸ αἷμα τῶν

χριστιανῶν νὰ ρέῃ ὡς χεῖμαρρος ἔμπροσθεν ἡμῶν· ἀμήν! ἔλεγον ἐν καταύξει καὶ οἱ χριστιανοί. Ὅποια ὅμως ἦτο ἡ ἐκπληξίς των ὅταν ἔμαθον τὴν ἐπιούσαν τὰς τοιαύτας κατάρκας διὰ τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ προσήχοντο διὰ τοῦ «ἀμήν»! Ἐξητήσαντες ἀμέσως τὴν τιμωρίαν τοῦ σέχου καὶ τὴν παυσίν του ὡς τοιούτου, ὁ δὲ διοικητὴς ἐφυλάκισε μὲν τὸν σέχαν, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μητροπολίτην ἐκφράσας τὴν λύπην του ἐπὶ τούτῳ.

— Αἱ πρόσοδοι τοῦ Αὐστρο-Ὀυγγρικοῦ Λοῖδὸν διὰ τὸ 1884 ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν ἀνῆλθον εἰς 11,964,194 φιορίνια, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 9,325,847· ὥστε ἡ καθαρὰ πρόσοδος ἦτο 2,638,347 φιορίνια. Ἐχει δὲ νῦν 85 ἀτμόπλοια 21,850 ἵππων δυνάμεως καὶ 116,461 τόνων, τῶν ὁποίων ἡ ναυπήγησις ἀπῆτησε δαπάνην 34,379,000 φιορινίων. Ἐν Τεργέστη ναυπηγεῖται ἤδη εἰς τὸ ναυπηγεῖον τῆς ἐταιρίας νέον ἀτμόπλοιον «Ποσειδῶν» καλούμενον.

— Ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον τῆς πόλεως ἐκεῖνης ἀνηγόρευσε δύο γυναίκας διδάκτορας τῆς ἰατρικῆς καὶ ἑτέραν διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας. Ταῦτο χρόνως δ' ἀγγέλλεται ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Δουβλίνου ἀνεκήρυξε διδάκτορα τῆς μουσικῆς τὴν πριγκήπισσαν τῆς Οὐαλλίας.

— Ἐν Σανιγαλλίᾳ τῆς Ἰταλίας ἠτύχονησε μικρὸν παιδίον ἡλικίας 9 ἐτῶν.

— Ἀγγλικὸν πλοῖον φθάσαν ἐσχάτως ἐν Ὀδησσῷ μετὰ τῆς συνήθους ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν ρωσικῶν ἀρχῶν εἰς ἐφθήμερον καθαρίν λόγῳ ὅτι εἶχε προσεγγίσει εἰς Γιλβαλτάρην. Τοῦ ἄγγλου προξένου διαμαρτυρηθέντος ὅτι οὐδὲν σύμπτωμα χολερικῆς ἐπιδημίας ἐφάνη ἐν τῷ πλοίῳ, αἱ ἀρχαὶ εἰς ἀπάντησιν ἐδίπλασασαν τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλοι μου χωρικοί.

Βλέπω ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς συμβουλεύσω ὥστε ὅτανίς καμμία γυναῖκα γεννήσῃ κανὲν παιδί παραμορφωμένον ἢ νὰ ὁμοιάζῃ κανενὸς ζώου, νὰ προσέχητε νὰ μὴ τὸ καίετε ὡς κάμνετε πάντοτε, διότι τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μὲ φόνον καὶ ἡ Κυβέρνησις καταδιώκει καὶ τιμωρεῖ ὡς φονεῖς καὶ τοὺς γονεῖς οἱ ὅποιοι ἀφίνουσι νὰ καίεται τὸ τέκνον των καὶ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος τὸ καίει. Μάθετε δὲ μάλιστα ὅτι τὰ τοιαῦτα παιδία φέρουν καὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς γονεῖς των, διότι ἐπειδὴ εἶνε ἄδύνατον νὰ ζήσωσιν, ὅταν ἀποθάνωσιν.

θαλασμώνωνται και αγοράζονται πολύ ακριβά, από περιηγητάς και διαφόρους άλλους φυσιολόγους. Ακόμη δὲ και νὰ ζήσωσι δύνανται νὰ προκαλέσωσιν εὐτυχίαν εἰς τοὺς γονεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν πρέπει νὰ θεωροῦν τοῦτο ἐντροπήν, διότι καλῶς ξεῦρτε και σεις οἱ χωρικοὶ, τοῦτο συμβαίνει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ γυναῖκα ὅταν ἦνε ἐγκυος βλέπετε κανὲν ζῶον και ἀφοσπάζεται, ἡ δὲ ταραχὴ ἐκείνη τῆς ψυχῆς της μεταδίδεται εἰς τὸ ἔμβρυον [ὡς λέγουσιν και οἱ ἰατροί]. Αὐτὰ λοιπὸν ἐθεώρησα καλὸν νὰ σὰς συμβουλεύσω, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ὅτι προχθὲς εἰς ἓν χωρίον ἐγεννήθη ἓν παιδίον ἐχὸν ἀπὸ τῆς μέσης και ἄνω μορφὴν, δέρμα και σχῆμα καθ' ὅλο κληρίαν πηθίκου ἔξει δὲ, και ὅμως οἱ γονεῖς μετὰ τῆς μαμμῆς τὸ ἔκαυσαν.

Ἐπειτα, ἀφοῦ τόσοι ἄνθρωποι ἐσωτερικῶς εἶνε καθ' ὅλα ὅμοιοι μὲ διάφορα ζῶα ἀπὸ τὰ μεγαλειότερα ἕως τὰ μικρότερα, και ὅμως ζῶσι διατὶ νὰ θανατώνωνται ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχουσι μόνον, ἴσως, ἕξωτεριανὴν ὁμοιότητα μὲ αὐτὰ;

Μεταξὺ καλογῆρων εἰτεχώρησε πιά τὸ ξύλον ἐς κόρακας ἢ προσευχὴ και ἡ μετάνοια τὰ δυο αὐτὰ πράγματα δὲν διαρθῶνουν πλέον διαρθῶσιν μόνον τὸ ξύλον δύναται νὰ ἐπιφέρει ἴδου τί γράφουσι ἦσαν:

Κύριε ποῦ ἐκάλει τὴν "Σαλπικκῆ".
Ἐξανακούσθη τὸν Θεὸν σου ἕνας δὲ και νὰ δέρνη ἄλλον δίακον και Γουμένον ἀκόμη; Εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς κυρίας μου τῆς Τροοδίτισσας ὁ Ἰ. . . Διάκος ἐβρεξένται προχθὲς τοῦ δίακου τοῦ Μοναστηρίου, και μίαν ἄλλην ἡμέραν ὀλίγον ἔλεψε νὰ τὴν κάμη και τοῦ ἰδίου τοῦ Γουμένου γέρου ἄνθρώπου. Καὶ ξεύρεις τὸν λόγον; διότι ἐννοεῖ νὰ διατάτῃ ἐκεῖνος και νὰ ἀκούουν οἱ ἄλλοι. Κατὴν του ποῦ νὰ μὴ τοῦ κροσθῇ ὅτι πῆ. Ἐχει τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ κεφαλὴ του ἐρρούφισεν ὄλην τὴν σοφίαν και ἀφῆκεν τὰς ἄλλας κεφαλὰς σὰν τ' αὐγὸτζουφλα. Κύταξε νὰ τὸ γράψῃς τοῦτο, εἰδὲ μὴ, εἶνε τὸ πρῶτον ποῦ σου γράφω θὰ ἦνε και τὸ τελευταῖον και θέβαια δὲν σου συμφέρει ἐσὲ ποῦ θέλεις νὰ μανθάνῃς αὐτὰ ὅλα.

Ὁ ποδηγὰς τοῦ Τρωόδου.

Ἐν Λάρνακι τῆ 4 Ἰουλίου 1885.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύνταξιν τῆς "Σαλπικκῆς".

Ἀμφότερα τὰ ἐγγώρια φύλλα, ἢ τε "Φωνή" και ὁ "Χωριάτης" ἐκθειάζουσι τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Λάρνακος, γενομένας τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν, και ἀποροῦσι πῶς νὰ ταῖς ἐπαινέσωσι πρεπόντως, ὅπερ ἐπὶ τέλος ἀναγκάζονται νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις

των. Ἐν τῷ "Χωριάτῃ" προσέτι κατεχωρίσθη και ἐπαινετικὴ τις διατριβὴ, ὡς ἐκ μέρους τῶν γονέων, διότι φέρει ὑπαγραφήν ἀπλῶς "οἱ γονεῖς" ἄνευ τοῦ "ἔπονται ὑπογραφαί", ἐν ἣ καταφαίνεται ἡ ἀπλοϊκότης τοῦ γράψαντος κῦτήν, λέγοντος: "Ἦὰς ἐξετάσεις ταυτὰς ἐτίμησαν διὰ τῆς εὐγενεῖς παρουσίας των ὁ δεῖνα, ὁ τάδε . . . και ἡμεῖς . . ."

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐξετασθεῖσαι μαθητήρια ἐγνώριζον ἀπταιστώσ τὰ ἀπὸ στήθους μαθημῆτα [Ἰερά, βίους τῶν διδασκόντων συγγραφέων, Γεωγραφίαν κλπ.], και ἡ ἀνωτάτη τάξις ἀπεστήθισεν ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ Συντακτικοῦ ἀρκετοῦς κανόνας, ἀλλ' ἡ ἐρμηνεία ἐκ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν νεωτέραν ἦτο πλήρης σφαλμάτων, ἅτινα παρετρέχον τοῦ ὑπ' οὐδενὸς διορθούμενα, τὸ τεχνολογικὸν μέρος δὲν ἦτο τὸσον ἀξιοθαύμαστον, οὐδέποτε δὲ οὐδαμοῦ ἠκούσθη μία ὀλόκληρος τάξις νὰ συντάξῃ κατὰ τὰς ἐξετάσεις μίαν μόνην ἀπλὴν πρότασιν.

Ταῦτα ἀναγκάζομαι νὰ γράψω ὄχι μὲ σκοπὸν νὰ ψεῖω τὸς ἐξετάσεις, ἀπεναντίας και ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι αἱ πρόδοι ἀναλόγως ἦσαν ἀρκεταί. Ἀπορῶ μόνον πῶς οἱ τοσοῦτον φειδωλοὶ ἐπίκαιροι και ἀισθητοὶ ἐπικριταί, "οἱ διυλίζοντες τὸν κόμπο", ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρωτότυπον διευθύντην τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας, ὄχι μόνον δὲν παρετήρησαν τὰς ἐλλείψεις τοῦ τῆς Λάρνακος, ἀλλὰ και τοσοῦτου ἐπαινοῦ μὲχρι κυκεῖνας ἐπλέξαν. Ἦως θὰ εἰπωσιν ὅτι ἐγένοντο διερμηνεῖς τῆς γνώμης τῶν πολλῶν ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει οἱ πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ κρίνωσιν ἀσφαλῶς ὡς ἀπατώμενοι εὐκόλως.

Μανθάνω μετὰ λύπης ὅτι ἡ πέρυσιν ἐξ Ἀθηνῶν σταλεῖσα Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας, δεσποσύνη Ε. Πηγάλου, τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου μὲ βαθμὴν ἀριστα και πρωτοβάθμιος διδάσκαλος τῆς νέας μεθόδου, ἔδουκε τὴν παραίτησιν της. Ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ μείνῃ, ὅπερ εὐχόμεθα, ἠθέλομεν συμβουλεύσει αὐτῇ, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ θυμᾶζωνται ὑπὸ τῶν πολλῶν αἱ ἐξετάσεις της, νὰ καταβάλλῃ τὴν ἐπιμέλειάν της γυμνάζουσα τὰς μαθητριάς της ν' ἀπαγγέλλωσιν τὸ ἀπὸ στήθους ἐξεταζόμενον μάθημα μὲ ὕφος ρητορικόν, χωρὶς νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἔννοιαν, ὀλίγην τεχνολογίαν νὰ ἐξετάξῃ και ἂν καμμία μαθητριά δὲν γνωρίζῃ νὰ σχηματίσῃ καλῶς ρῆμά τι, νὰ μὴ τὴν διορθῶνῃ, ἀλλὰ νὰ ἐρωτᾷ παρακάτω, ἐν γένει νὰ μὴ διορθῶνῃ τὰ λάθη της, διὰ νὰ νομίζωσιν οὕτως οἱ πολλοὶ ὅτι δὲν ἐσφαλε, και ἄλλα τοιαῦτα, ἃ ἐκ τῆς πείρας ἠθέλε διδασχθῆ, ἀφοῦ γνωρίσῃ τὸ γ ο ὕ σ τ ο τῶν κατοίκων. Αἱ ἐξετάσεις ἐδῶ, καθὼς ἐκατάλαβα, εἶνε ἐφαγητὰ, τὰ ὅποια μαγεύ

ροῦσιν οἱ διδάσκαλοι, συνδαιτυμόνες δὲ εἶνε οἱ ἀκροαταί οἱ ἄνθρωποι θέλουσ ἀπὸ τῆς φαγητῆ, ὅπου εἶνε συνειθισμένον τὸ στομάχι των, τοῦ γούστου των "περὶ δὲ ἠρέξεως οὐδὲ λόγος."

Εἰς ἀμερόληπτος.

Λεμηττῶ 8 20 Ἰουλίου 1885.

Φίλε Σαλπικκῆ.

Ἀνέγνωμεν τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς "Ἀληθείας" δημοσιευθὲν ἰατρικὸν δελτίον τοῦ κ. Ν. Δαρβου ἰατροῦ. Ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν μόνην μακροσκελῆ αὐτοῦ περίσδον τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκ Βουνίου γυναῖκα ἡ σύνταξις ἐκείνη μᾶς παρακινεῖ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ γράφωμεν "Διερχόμενοι ἐπέσεν ὁ τοῦ χος."

Εἰς—Οὐδεῖς.

Κύριε Σαλπικκῆ.

Ὁ τῆς Κυρηνείας ἰατρὸς Julleiham μεταβαίνει διὰ τοῦ προσεχοῦς εἰς Συρίαν γάριν ἐξοχῆς ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὅντινα θέλει ἀντικαταστήσει ὁ μικρότερός του ἀδελφός, ὅστις διὰ τοῦ πηρελθόντος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀφῆχθη.

Κατὰρδὸν λιπομέθε ὅτι ὁ κ. Heidenstein ὡς ἀρχίατρος τῆς νήσου ἐν ἐφάνῃ παντελῶς δραστήριος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγήσας τὸ δικαίωμα εἰς τοιοῦτον ἰατρικὸν νὰ λαβῆθῃ ἐν Κύπρῳ τοιαύτην θέσιν ἄνευ διπλώματος, ὅστις οὐδὲ τὴν φαρμοκοποιῖαν ἀκόμη δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἀφοῦ ἐπὶ δύο μόνον ἔτη μαθήματα ἰατρικῆς ἤκουσε.

Κάλλιστα ἠδύνατο ἡ Σ. Κυβέρνησις διὰ τοῦ μισθοῦ ὄν πληρώνει εἰς τοὺς τοιοῦτους νὰ διορίσῃ ἰατρὸν τελειόφοιτον ἀναγνωρισμένου τινὸς Πανεπιστημίου. Δύναται ἀρὰ γε ὁ ἰατρὸς αὐτός και ἐν Συρίᾳ νὰ καθέξῃ τοιαύτην θέσιν μὲ τοσοῦτον μισθόν; και ὅμως μύρια ἐκσφινδονίζει παράπονα ὅτι ἐργάζεται ὑπὸ τοιοῦτου εὐτελοῦς μισθοῦ.

Ἀποροῦμεν προγραμματικῶς πότε τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο προήχθη εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ κάμνῃ μαθητὰς τελειόφοιτους τῆς ἰατρικῆς προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μυρίου θέλομεν ἴδει ἐπὶ τῆς σφαίρας ἰατροῦς, ἀφοῦ ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἡ Συρία νὰ παράγῃ πολλοὺς τοιοῦτους, ὅστινες καιπερ ἀτελεῖς, θεωροῦνται ὅμως ὑπὸ ἐπιστημόνων τελειόφοιτοι.

Κυρηνεία 20. 7. 85.

Φίλη Σάλπιγξ

Κηρύξατε διὰ τῆς "Σάλπιγξ" σας ὅτι πᾶς Κύπριος ἀπερχόμενος εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν δι' ἐργασίαν του ὀφείλει νὰ προνοῇ περὶ καταλύματος, διότι εἰς τὰς Μητροπόλεις, ὡς ἦτο ἄλλοτε συνειθισμένος, δὲν γίνεται δεκτός. Τοῦτο ἔπαθον ἐγὼ αὐτός. Ἀφίχθεις εἰς Κτήμα Πάφου ἐζήτησα, καθ' ὃ χριστιανός, καὶ μὴ ἔχων γνωρίμους ἐν τῷ Κτήματι, νὰ καταλύσω ἐπὶ τινος ὠρας ἐν τῇ **Περὶ καὶ Σεβασμίου** Μητροπόλει· τί δὲ νομίζετε ὅτι ἠκούσαμεν παρὰ τινος καλογήρου, ὅστις ἀντὶ σταχυοῦ ἐκράτει ρόπαλον καὶ μᾶς ἐδίωκεν; "Ἡ μητρόπολις δὲν δέχεται ξένους, καὶ μάλιστα ἐκ ξένης ἐπαρχίας, καὶ μάλιστα με **γυναικας**." (!!!) Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ παρακλήσεις μας. Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ παραστάσεις μας ὅτι δὲν ἔχομεν γνωρίμους ἐν Κτήματι. Εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν αἱ ὑποσχέσεις μας ὅτι ὀλιγόμορος θὰ ἦτο ἡ διαμονὴ μας καὶ ὅτι οὐδενὸς εἶχομεν ἀνάγκην. Ἐξεβλήθημεν τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεβασμίου καθιδρύματος ὅπως μὴ μολυνθῆ ὡς ἐκ τῆς ὑπάξεως γυναικός. [!!!] Δημοσιεύσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου τοῦτο.

Εἰς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος.

Κυρία Σάλπιγξ.

Ἐκ τῆς ἐν τῷ 235 φύλλῳ τῆς "Ἀληθείας" δημοσιευθείσης, ἐκ Λευκωσίας ἀλληλογραφίας ἐμάθομεν διὰ ἐκ τῶν 26 τῶν τὰς τελευταίας ἐξετάσεις ὑποστάντων καὶ δὴ καὶ ἀπολυθέντων μαθητῶν, 9 ἦσαν ἐκ τῆς πόλεως, Λευκωσίας καὶ 17 χωρικοί· ἐκ τῶν 17 δὲ πάλιν τούτων χωρικών, οἱ 11 ἦσαν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κυρηνείας· οἱ ἄλλοι 6 ἄρα γε πόθεν; μήτι ὑπῆρχε καὶ κανεὶς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Πάφου; ὦ! ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν τούτην ἔσεται πάντως ἀποφατικὴ· ἀλλὰ διὰ τί ἡ ἀσπλαγχνος τύχη κατεδίκασεν ἡμᾶς, ἐξ ὧν, ἵνα καὶ τοῦ 19ου αἰῶνος λήγοντος, ζῶμεν περιπλανώμενοι εἰς τὸ ζοφερὸν τῆς ἀμαθείας σκότος, ἐστερημένοι τῶν ἐνεργητικῶν τῆς ζειδῶρου παιδείας ἀκτινῶν; μήτι τὰ χρήματα ἡμῶν ἀπερδύμεν εἰς τὸν... δὲν ἔχουσι σταυρόν; διὰ τί νὰ μὴ λαμβάνη τις τὴν πρωτοβουλίαν, ἀφοῦ ὁ καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦτο ἔχων ἀγρὸν ἠγάρασε, (τὸ πολὺ φῶς, λέγει, βλάπτει· τὰ μᾶτια νὰ δείξῃ καὶ ἡμῖν τὴν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ἄγουσαν, παρέχων, ἔτσι καὶ τῇ ἠθικῇ αὐτοῦ ὑποστήριξιν, πρὸς συμφιλίωσιν καὶ ἡμῶν μετὰ τῶν γραμμάτων; ἀλλοίμονον! ὁ Θεὸς νὰ μὴ ρίψῃ οὐδὲ τοὺς ἀσπυροτέρους ἡμῶν ἐχθρούς εἰς τὰς χεῖρας τοιαύτης σκληρᾶς τύχης.

Παρ' ὀλίγον ἐλησμένον νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ὁ φιλόμοιστος καὶ ρέκτης ἡμῶν Ἱεράρχης προ

τίθεται κατ' αὐτὰ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν συνήθη του περιοδείαν εὐλογήτων τὸ πεφιλημένον [ἡμᾶς] αὐτοῦ ποίμνιον.

Πάφος, 30 Ἰουλίου 85.

Φίλε Σάλπιγξ.

Πολλοὺς πάντοτε ἐπαίνους, πρὸς τοὺς ἰατροὺς τῶν διαφόρων πόλεων βλέπομεν εἰς τὰ διάφορα τῆς Κύπρου φύλλα, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἄρα γε τῶν ἰατρῶν δὲν ὑπάρχει καὶ κανεὶς ἱκανὸς νὰ ἐπιχέῃ θεραπευτικὸν βάλαμον καὶ εἰς δυστυχῆ τινὰ συγγενῆ μας πάσχουσαν μὲ καρκίνον [ὡς τὸν ἐχαρακτήρισαν οἱ ἐπιστήμονες] εἰς τὸν μαστόν; Ἐάν τοιοῦτος ἰατρός εὐρεθῆ, σὺν τῇ γενναίᾳ πληρωμῇ θελεὶ προκαλέσει δημοσίου ἐπαίνους, εὐχὰς καὶ εὐλογίας πλείστων ὄσων συγγενῶν.

Ἡ δυστυχῆ αὕτη πάσχουσα πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους, ὑπέστη πρὸ τινῶν μηνῶν ἐγχειρίσιν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Χαϊδεσταμ, Θ. Ρώπα καὶ Καρλέττη, τῇ συνεργείᾳ τοῦ καλοῦ νέου κ. Ἀχιλλέως διερμηνέως ἤδη ἐν τῷ Ἐπαρχ. Δικαστηρίῳ, ἧτις καὶ ἐπέτυχε θεραπευθείσης ἐντελῶς τῆς πληγῆς. Ὑπέστρεψε λοιπὸν ἡ δυστυχῆς γυνὴ χαίρουσα καὶ ὑμνοῦσα τὸν Θεὸν μετὰ τῶν συγγενῶν τῆς, διότι ἀπηλλάγη τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου παθήματος. Ἀλλὰ δυστυχῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως μηνῶν ἤνοιξε πάλιν ἡ αὕτη πληγὴ, ἣν καὶ οἱ ἰατροὶ θεωροῦσιν ἀθεράπευτον, καὶ ἡ ὁποία ἔφερεν ἤδη τὴν γυναῖκα εἰς κίνδυνον.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν παροῦσάν μας ἴσως ἰατρός τις τῶν ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς νήσου ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὴν τέχνην του, δρᾷξῃται τῆς εὐκαιρίας πρὸς τὸ ν' ἀποκτήσῃ φήμην καὶ ὄνομα.

Ὅλος ὑμέτερος Κ. Α.

Ἐν Λαρνακί 3 Ἰουλίου 1885.

Ἀφέντη μου Γαζετιέρη τῆς "Σάλπιγξος".

Λεμησός.

Σὲ παρακαλῶ πολὰ νὰ γράψῃς ἐστὴν Γαζέτα σου αὐτὰ ποῦ θὰ σοῦ πῶ.

Ἐδῶ μέσα πολλοὶ παίζουν κουμάρι μὲ λίρες καὶ ἡ πολιτῖα μου φαίνεται ὅτι τὸ ξεύρει καὶ σιωπᾶ· ἐγὼ ὡς πτωχὸς ποῦ βρίσκομε μὴν εὐρίσκοντας δουλιὰν διὰ νὰ βγάλω τὸ ψωμί μου ἐδοκίμασα νὰ παίξω χαρτέλλες δηλαδὴ λοταρίαν μὲ καρπούζια, ψάρι καὶ τὰ παρόμοια. Ἀμέσως ἡ πολιτῖα μου πῆρεν ταῖς καρπούζιας μου ποῦ μου κοπτίζανε 12 γρ. ἡ μόνη μου σερμαγιὰ καὶ μὲ ἐμπόδισε νὰ παίξω, ἐνῶ τὸν κουτσοδήμητρον καὶ ἄλλους ἄφηκεν ἐλευθέρους; νὰ παίζουν. Τὴν νύκταν ποῦ τὸ μαράζι μου ποῦ χάσα τὴν σερμαγιὰν μου ἐμέθισα λιγὰ

κι καὶ τραγοῦδησα· ἀμέσως ἡ πολιτῖα μὲ βαλε φυλακὴν 7 μέραις καὶ ἔσπαζα τζακι λούδια. Σοῦ φιλοῦ τὸ χέρι σου ἐγὼ ὁ Κω, στῆς τὸ μαυρὶ τῆς μικέλλενας.

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 215—220
 ,, συνήθη γερά,, 200—214
 ,, κόκκινα καὶ ξυρισμένα 180—195
 Ρακὴ σοῦμα ἡ δκᾶ. παρ. 67
 σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 22—25.
 κριθή ,, ,, 11—12.

Ἀνιγμα 70

Μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπ' ὤμων
 μὲ φορεῖς καὶ σὲ θερμαίνω.
 Ἄνευ τχύτης ἂν μὲ ἴδῃς
 ἀπὸ φόβον σὲ ψυχραίνω.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Ααμπῆς μετακομίσας τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸν ἀριθ. 143 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδοποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατασκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβάτικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ὁ κ. Παῖλιος Σ. Δημητριάδης ἐκ Λάρνακος εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἀγοράζει παντὸς εἶδους μεταχειρισμένα Κυπριακὰ γραμματόσημα. Παραγγελίαι ἐπίσης λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ προμηθεύσεως σφραγίδων καὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων. Οἱ θέλοντες νὰ δώσωσι τοιαύτας παραγγελίας καὶ οἱ ἔχοντες γραμματόσημα πρὸς πώλησιν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πῆχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελιῶν.—Πωλεῖται ἐπίσης μίαν μερῖς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Κυπῆν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὧν τούτων ὁ βουλούμενος ἀποταθήτω πρὸς τὸν κάτω, ὁ κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.